

Sygn. akt VU 5115/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR del. Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku B. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. z siedzibą

w Z.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania B. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. z siedzibą

w Z.

z dnia 20 maja 2011 r. sygn. (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż wnioskodawczyni B. D. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w okresie od dnia 1 października 2004 roku do dnia 20 listopada 2007 roku oraz od dnia 20 marca 2008 roku do dnia 31 maja 2011 roku;

Sygn. akt VU 5115/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 maja 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Ł. stwierdził, że B. D. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności podlega ubezpieczeniom społecznym od dnia 1 października 2004r.

Pismem z dnia 13 grudnia 2013r. pełnomocnik wnioskodawczyni B. D. wniósł o objęcie postępowaniem w sprawie VU 1494/13 również decyzji z dnia 20 maja 2011r., albowiem dotychczas ubezpieczona miała przekonanie uzasadnione przeprowadzonym postępowaniem w sprawie VU 1494/13 oraz jego wynikiem, iż kwestionuje także sam fakt podlegania ubezpieczeniom społecznym. Pełnomocnik wnioskodawczyni podniósł, iż kwestionuje w całości decyzję z dnia 20 maja 2011r. i wnosi od niej odwołanie oraz o jej uchylenie. W uzasadnieniu stwierdził, że wnioskodawczyni po otrzymaniu decyzji z dnia 20 maja 2011r. udała się do ZUS, gdzie złożyła oświadczenie o nieprowadzeniu działalności gospodarczej w spornym okresie. Oświadczenie to, zdaniem pełnomocnika wnioskodawczyni, winno zostać potraktowane jako ustne odwołanie od decyzji i skutkować dalszym postępowaniem.

Zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 16 grudnia 2013r. wyłączono przedmiotowe pismo z akt sprawy VU 1494/13 jako nowe odwołanie od decyzji z dnia 20 maja 2011r. Zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 9 stycznia 2014r. sprawa została wpisano pod numer VU 19/14 o podleganie ubezpieczeniom społecznym.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 9 stycznia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podniósł, że w aktach brak notatki na okoliczność odwołania się wnioskodawczyni od przedmiotowej decyzji.

Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2014 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. odrzucił odwołanie B. D..

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła B. D..

Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2014 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Piotrkowie Tryb., pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

W piśmie procesowym z dnia 21 maja 2015 roku pełnomocnik wnioskodawczyni ostatecznie sprecyzował swe stanowisko i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji z dnia 20 maja 2011 roku w części poprzez ustalenie, iż B. D. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od 21 listopada 2007 roku do 19 marca 2008 roku, natomiast nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w okresie od 1 października 2004 roku do 20 listopada 2007 roku oraz od 20 marca 2008 roku do 31 maja 2011 roku wobec faktycznego nie prowadzenia działalności gospodarczej.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

B. D. od 1995 roku prowadziła działalność gospodarczą w zakresie krawiectwa i handlu obwoźnego. W ramach tej działalności szyła kurtki damskie i męskie, które następnie sprzedawała na lokalnych rynkach, przede wszystkim na bazarze w T. Działalność prowadziła w domu. Do jej prowadzenia wykorzystywała dwie maszyny stębnówkę i owerlok. Przy prowadzeniu działalności wnioskodawczyni pomagał mąż – P. D.. Z związku z osiąganiem coraz mniejszych dochodów oraz problemami zdrowotnymi (choroba reumatyczna) wnioskodawczyni od stycznia 2004 roku faktycznie zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej. Od stycznia 2004r. wnioskodawczyni nie szyła nowych ubrań, ani nie handlowała tymi, które wcześniej uszyła. Nie uzyskiwała też z działalności żadnych dochodów. Uszyte przed 2004 roku ubrania nadal są przechowywane przez wnioskodawczynię i jej męża w ich wspólnym domu.

(dowód: zeznania świadka P. D. protokół rozprawy z dnia 20 lutego 2015 roku nagranie od minuty 4.46 do minuty 53.25, zeznania świadka D. D. protokół rozprawy z dnia 20 lutego 2015 roku nagranie od minuty 53.30 do godziny 1.06.30 , zeznania wnioskodawczyni protokół rozprawy z dnia 12 maja 2015 roku nagranie od minuty 2.30 do 36.20)

W dniu 28 stycznia 2004 roku wnioskodawczyni zgłosiła w Urzędzie Miasta w T. ustnie zawieszenie działalności gospodarczej od stycznia 2003r. okazując pismo z 28 stycznia 2004r. . Nie zawiadamała o tym fakcie ZUS-u.

(dowód: zeznania świadka P. D. protokół rozprawy z dnia 20 lutego 2015 roku nagranie od minuty 4.46 do minuty 53.25, zeznania wnioskodawczyni protokół rozprawy z dnia 12 maja 2015 roku nagranie od minuty 2.30 do 36.20, oświadczenie z 28 stycznia 2004r. – k.9 akt VU 1494/13)

B. D. podlegała z mocy ustawy ubezpieczeniu społecznemu rolników jako współmałżonek rolnika w okresie od dnia 1 stycznia 1997 roku do 30 września 2004 roku. Decyzją Prezesa KRUS z dnia 17 października 2004r. w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej i nie dostarczeniem w terminie do 30 września 2004r. wymaganych dokumentów dotyczących formy opodatkowania oraz należnego podatku za 2003r. B. D. została wyłączona z ubezpieczenia społecznego rolników.

(dowód: zaświadczenie z KRUS z dnia 5 lutego 2007 roku w aktach ZUS, pismo ZUS z 21 lipca 2014r. – k. 54 -55 akt)

B. D. w okresie od 22 maja 2004 roku do 30 listopada 2004 roku była zatrudniona u U. M. w charakterze sprzedawcy w kiosku ruchu na 1/2 etatu. Z tytułu zatrudnienia otrzymywała minimalne wynagrodzenie.

(dowód: świadectwo pracy okazane na rozprawie w dniu 20 lutego 2015 roku)

W okresie od 1 maja 2006r. do 31 maja 2011r. wnioskodawczyni była zatrudniona przez J. B. prowadzącą Motel Restaurację (...) w T. jako motelową przy sprzątanii pokoi i obejścia. Początkowo pracowała w wymiarze 1/4 etatu z wynagrodzeniem 224,78zł. brutto, a od 1 czerwca 2006r. w wymiarze 1/2 z wynagrodzeniem 468zł. brutto. W okresie od 1 lipca 2007r. do 30 września 2007r. i od 1 stycznia 2011 roku do 31 stycznia 2011 roku wnioskodawczyni przebywała na urlopie bezpłatnym.

Ponownie wnioskodawczyni została zatrudniona w Motel Restauracji (...) w T. przez R. B. w okresie od 1 czerwca 2011 roku do 31 maja 2012 roku na stanowisku hotelowej na 1/2 etatu z wynagrodzeniem brutto 693,00 złote, a od 1 czerwca 2012 roku do 31 maja 2014 roku przy sprzątanii pomieszczeń motelowych i restauracyjnych w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem 1500 złotych brutto.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 31 maja 2011 roku k. 99, umowa o pracę z dnia 1 sierpnia 2006 roku k. 91, aneks do umowy o pracę z dnia 1 października 2007 roku k. 92, umowa o pracę z dnia 28 kwietnia 2006 roku k. 93, umowa o pracę z dnia 1 czerwca 2011 roku k. 94, świadectwo pracy z dnia 7 grudnia 2012 roku k. 95, zaświadczenie z dnia 9 lipca 2012 roku k. 96, zaświadczenie z dnia 9 lipca 2012 roku k. 97, umowa o pracę z dnia 1 czerwca 2012 roku k. 98, świadectwo pracy z dnia 31 maja 2011 roku, pismo ZUS z 15 stycznia 2015r. – k. 111 odwrót)

Dodatkowo w okresie **od 21 listopada 2007 roku do 19 marca 2008 roku** B. D. prowadziła działalność gospodarczą polegającą na prowadzeniu kiosku ruchu na podstawie umowy agencyjnej. Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej uzyskiwała dochody.

(dowód: zeznania świadka P. D. protokół rozprawy z dnia 20 lutego 2015 roku nagranie od minuty 4.46 do minuty 53.25, zeznania wnioskodawczyni protokół rozprawy z dnia 12 maja 2015 roku nagranie od minuty 2.30 do 36.20, PIT- 36 k. 171-176, PIT/B k. 177, PIT-28 k. 178, PIT-28A k. 180, umowa agencyjna numer 9/07 k. 140-142, rozwiązanie umowy agencyjnej k. 143)

Z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w okresie od 22 maja 2004 roku do 30 listopada 2004r., od 1 maja 2006r. do 31 maja 2012 roku wynagrodzenie wnioskodawczyni było niższe od wynagrodzenia minimalnego. Dopiero od czerwca 2012r. z tytułu umowy o pracę wnioskodawczyni osiągała minimalne wynagrodzenie.

(dowód: pismo ZUS z 15 stycznia 2015r. – k. 111 -112 akt)

B. D. z prowadzonej działalności gospodarczej osiągała przychody w latach 1998-2002 oraz 2007 i 2008. W latach 2003-2006 oraz 2009-2011 wnioskodawczyni nie osiągała przychodów z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

W 2008r. wnioskodawczyni z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej osiągnęła przychód w wysokości 6756zł.

(dowód: pismo z Urzędu Skarbowego z dnia 27 kwietnia 2010 roku w aktach ZUS, zeznania podatkowe za lata 2004-2012 - k. 144-201, zaświadczenia z US – k. 56-60 akt)

W dniu 31 maja 2011r. wnioskodawczyni formalnie zlikwidowała działalność gospodarczą w zakresie krawiectwa i handlu obwoźnego (okoliczność bezsporna).

Decyzja z dnia 20 maja 2014 roku została doręczona B. D. w dniu 25 maja 2011 roku. Kilka dni po jej otrzymaniu wnioskodawczyni wraz z mężem udała się do placówki ZUS, gdzie złożyła oświadczenie z dnia 28 stycznia

2004r. o zawieszeniu działalności gospodarczej. Wnioskodawczyni składając to oświadczenie poinformowała ustnie pracownika ZUS, że nie zgadza się z decyzją z 20 maja 2014r. o objęciu jej ubezpieczeniem społecznym, gdyż od stycznia 2004r. nie prowadzi działalności gospodarczej.

(dowód: pismo ZUS z dnia 26 sierpnia 2011r. – akta ZUS, zeznania wnioskodawczyni protokół rozprawy z dnia 12 maja 2015 roku nagranie od minuty 2.30 do 36.20, zeznania P. D. – protokół rozprawy z dnia 20 lutego 2015r. – od minuty 36:03 do minuty 51:03, zeznania świadka D. D. - protokół rozprawy z dnia 20 lutego 2015r. – od minuty 1:02:07 do minuty 1:03:16)

Wnioskodawczyni od 2003 roku leczy się u reumatologa z powodu bólów stawów rąk. Powyższa choroba uniemożliwiła jej kontynuowanie działalności krawieckiej. B. D. na stałe zażywa leki przeciwbólowe oraz stosuje różnego rodzaju maści.

(dowód: zeznania świadka P. D. protokół rozprawy z dnia 20 lutego 2015 roku nagranie od minuty 4.46 do minuty 53.25, zeznania świadka D. D. protokół rozprawy z dnia 20 lutego 2015 roku nagranie od minuty 53.30 do godziny 1.06.30 , zeznania wnioskodawczyni protokół rozprawy z dnia 12 maja 2015 roku nagranie od minuty 2.30 do 36.20)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd uznał, że odwołanie od decyzji z dnia 20 maja 2011r. zostało wniesione w terminie, gdyż wnioskodawczyni wykazała w toku niniejszego postępowania, iż po otrzymaniu zaskarżonej decyzji w dniu 25 maja 2011r. w trakcie biegu 30 dniowego terminu do jej zaskarżenia, złożyła do organu rentowego ustne odwołanie. Organ rentowy przyznał w piśmie z dnia 26 sierpnia 2011r., w którym zwracał się do Urzędu Miasta w T. o udzielenie informacji dotyczącej skarżącej, że po otrzymaniu decyzji obejmującej ubezpieczeniami społecznymi B. D. stawiała się w placówce ZUS i złożyła pisemne oświadczenie z dnia 28 stycznia 2004r. stwierdzające, że zawiesiła prowadzenie działalności gospodarczej. Składając organowi rentowemu w/w oświadczenie zamiarem wnioskodawczyni – jak zeznała skarżąca oraz świadkowie – było odwołanie się od decyzji z 20 maja 2011r. o podleganiu ubezpieczeniu społecznemu, gdyż nie zgadzała się z treścią tej decyzji. Wnioskodawczyni uważała bowiem, że skoro zawiesiła działalność gospodarczą, to nie może podlegać ubezpieczeniom z tytułu jej prowadzenia, jak stwierdzono w decyzji z 20 maja 2011r.. Wydaje się, że również organ rentowy potraktował oświadczenie wnioskodawczyni jako odwołanie, skoro prowadził postępowanie wyjaśniające mające na celu zweryfikowanie treści oświadczenia skarżącej z 28 stycznia 2004r. Nie mniej pomimo podjęcia takiego postępowania organ rentowy nie nadał ustnemu odwołaniu skarżącej prawidłowej formy, gdyż odwołanie nie zostało wciągnięte do protokołu i nie zostało przekazane do rozpoznania Sądowi, pomimo negatywnego dla skarżącej wyniku prowadzonego przez organ rentowy postępowania wyjaśniającego co do prowadzenia przez nią działalności gospodarczej. Powyższe uchybienia – jak zaznaczył Sąd Apelacyjny – obciążają tylko i wyłącznie organ rentowy, a nie skarżącą. To bowiem pracownik organu rentowego przyjmujący odwołanie do protokołu odpowiada za jego treść i formę. Zgłoszenie się skarżącej w terminie biegu terminu do zaskarżenia decyzji z 20 maja 2011r. do placówki organu rentowego celem zakwestionowania okoliczności faktycznych będących podstawą do objęcia jej ubezpieczeniami, stanowi – jak podkreślił Sąd Apelacyjny – wystarczającą przesłankę dla organu rentowego do przyjęcia do protokołu odwołania od decyzji. Organ rentowy pomimo zobowiązania (zarządzenie z 18 czerwca 2014r. – k. 50 akt) nie wyjaśnił dlaczego na załączonej do akt ZUS kserokopii oświadczenia skarżącej brak prezentaty ZUS z podpisem osoby przyjmującej tę kserokopię oraz dlaczego brak notatki na okoliczność wizyty skarżącej w oddziale ZUS i celu tej wizyty. Poinformował li tylko, że osoba która zajmowała się sprawą skarżącej nie jest już pracownikiem ZUS (k. 55 akt). Powyższe uchybienia organu rentowego prowadzą do uznania, że skarżąca nie uchybiła terminowi do zaskarżenia decyzji z dnia 20 maja 2014r., co pozwala na merytoryczne rozpoznanie sprawy.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 oraz art. 12 i art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych ustawy o systemie ubezpieczeń społecznym osoby ***prowadzące*** na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo następującym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu i rentowym oraz ubezpieczeniu wypadkowemu ***od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania***

tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Sąd Najwyższy wielokrotnie zajmował się wykładnią przepisu art. 6 ust. 1 pkt 1 oraz art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zawsze jednolicie wykładając pojęcie "zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej" powodujące ustanie obowiązku ubezpieczenia społecznego. Zgodnie z tym jednolitym stanowiskiem obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność - w tym działalność gospodarczą - wynika z faktycznego prowadzenia tej działalności. Z kolei faktyczne wykonywanie działalności gospodarczej polega na działaniach związanych bezpośrednio ze sprzedażą usług lub produktów, przynoszącą przychód oraz na czynnościach przygotowawczych umożliwiających tę sprzedaż. O zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, powodującej wyłączenie z tego ubezpieczenia, decyduje faktyczne zaprzestanie tej działalności.

A zatem obowiązek ubezpieczenia społecznego osoby prowadzącej działalność gospodarczą powstaje nie z momentem jej formalnego zarejestrowania we właściwym urzędzie, ale wówczas, gdy działalność gospodarcza jest faktycznie prowadzona.

Organ rentowy wywiódł fakt prowadzenia przez wnioskodawczynię działalności gospodarczej z dokumentu w postaci zgłoszenia rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej oraz ustaleniu, że skarżąca nie zgłosiła formalnie jej zawieszenia, przerwy w prowadzeniu ani likwidacji przedmiotowej działalności przed 31 maja 2011r. Jest to stanowisko z założenia błędne. Wpis do ewidencji działalności gospodarczej ma jedynie charakter deklaratoryjny. Kwestie związane z formalnym zarejestrowaniem, wyrejestrowaniem, czy zgłaszaniem przerw w tej działalności mają ewentualne znaczenie w sferze dowodowej, nie przesądzają natomiast same w sobie o podleganiu obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, jak chce organ rentowy (tak por. p. ostanowienie Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z 2011-09-28, I UK 132/11). Organ rentowy nie poczynił jakichkolwiek ustaleń co do tego, czy wnioskodawczyni w istocie w spornym okresie działalność prowadziła.

Tymczasem z przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego w postaci zeznań świadków: P. D. i D. D. oraz zeznań skarżącej wynika, że w spornym okresie od 1 października 2004r. do 31 maja 2011r., za wyjątkiem okresu prowadzenia kiosku ruchu na podstawie umowy agencyjnej od 21 listopada 2007 roku do 19 marca 2008 roku, B. D. nie prowadziła faktycznie działalności gospodarczej. Stało się to z powodu długotrwałej choroby skarżącej w postaci schorzenia reumatycznego rąk uniemożliwiającego jej szycie ubrań. Choroba reumatyczna spowodowała, że skarżąca nie była w stanie podjąć obowiązków związanych z prowadzeniem działalności krawieckiej. Z tego względu w spornym okresie zaprzestała szycia i sprzedawania ubrań. Wnioskodawczyni nie szła nowych ubrań i nie sprzedawała tych wcześniej uszytych. Nie robił tego również nikt z jej rodziny, nawet mąż, mimo że wcześniej pomagał żonie w prowadzeniu działalności. Dzieci stron uczyły się. Za tym, że wnioskodawczyni zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej przemawia pośrednio także fakt, że nie miała ona w spornym okresie jakichkolwiek dochodów z tytułu działalności. Ostatni dochód, który wnioskodawczyni osiągnęła z tytułu działalności gospodarczej przypadł na 2002r., gdy jeszcze działalność była prowadzona. Również podjęcie w spornym okresie zatrudnienia pracowniczego przemawia pośrednio za zaprzestaniem przez nią prowadzenia działalności krawieckiej. Wnioskodawczyni nie mogąc ze względów zdrowotnych podjąć trudom prowadzenia działalności krawieckiej, podejmuje mniej obciążające zajęcia takie jak prowadzenie kiosku ruchu czy sprzątanie.

Jeszcze raz należy podkreślić, że nie dokonanie przez skarżącą prawidłowego zawieszenia działalności gospodarczej ani jej likwidacji nie jest wystarczające do uznania, że wnioskodawczyni taką działalność w istocie prowadziła. Skarżąca w toku niniejszego postępowania obaliła domniemanie wynikające z wpisu do ewidencji działalności gospodarczej dotyczące prowadzenia działalności. Próbowowała także choć nieskutecznie dokonać zgłoszenia w Urzędzie Miasta w T. zawieszenia działalności w dniu 28 stycznia 2004r. okazując urzędnikowi pismo informujące o zawieszeniu działalności gospodarczej w styczniu 2003r. Jak wynika z korespondencji przeprowadzonej przez ZUS z Urzędem Miasta w T. takie pismo nie mogło doprowadzić z formalnego punktu widzenia do zawieszenia działalności z datą wsteczną (rok wcześniej). Nie mniej nie ulega wątpliwości, że wnioskodawczyni podejmowała próbę zawiadomienia organów administracji o tym, że faktycznie nie prowadzi działalności gospodarczej, co wiązała

z faktem nie osiągnięcia dochodów z tej działalności od początku 2003r. Urząd Miasta wT. nie zadał sobie trudu wyjaśnienia przyczyn, dla których wnioskodawczyni domagała się urzędowego potwierdzenia swojego podpisu pod pismem o zawieszeniu działalności gospodarczej z 28 stycznia 2004r. Nie udzielił w związku z powyższym skarżącej niezbędnej informacji o tym w jaki sposób skutecznie należy zgłosić fakt zawieszenia działalności, choć wszak wola takiego zawieszenia jednoznacznie wynikała z treści pisma z 28 stycznia 2004r.

Skoro zatem wnioskodawczyni faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej w zakresie krawiectwa, a zatem zaprzestała jej prowadzenia, co potwierdziły w sposób jednoznaczny wyniki postępowania dowodowego, to tym samym nie podlegała ubezpieczeniom społecznym z tytułu jej formalnego prowadzenia. Wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności zarobkowej jedynie w okresie **od 21 listopada 2007 roku do 19 marca 2008 roku**, gdyż wówczas – jak sama przyznała - prowadziła działalność gospodarczą polegającą na prowadzeniu kiosku ruchu na podstawie umowy agencyjnej. Tylko zatem w tym zakresie zaskarżona decyzja jest prawidłowa, a co za tym idzie nie podlega zmianie. Dlatego odwołanie w jego ostatecznie sprecyzowanej w piśmie procesowym z dnia 21 maja 2015 roku treści jako uzasadnione podlega uwzględnieniu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i stwierdził, że B. D. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w okresie od dnia 1 października 2004r. do dnia 20 listopada 2007r. oraz od dnia 20 marca 2008r. do 31 maja 2011r.